

Miquel Villalba

–La catedral submergida

Petit Palau Cambra | Nadal al Palau

Dimarts, 19 de desembre de 2023 – 19.30

h

Petit Palau

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

Programa

Miquel Villalba, piano

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Valet will ich dir geben, BWV 736

(preludi coral, transcripció de Frédéric Gevers [1923-1997])

Ach bleib bei uns, Herr Jesu Christ, BWV 649

(preludi coral, transcripció de Frédéric Gevers)

Nun freut euch, lieben Christen g'mein, BWV 734

(preludi coral, transcripció de Wilhelm Kempff [1895-1991])

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Fantasia en Re menor, KV 397

Claude Debussy (1862-1918)

Preludis, llibre primer

La cathédrale engloutie

Miquel Oliu (1973)

Preludis, tercer quadern

(obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana en el marc del programa Barcelona Creació Sonora, estrena absoluta)

Misteri del temps

Misteri del dolor

Johannes Brahms (1833-1897)

Set fantasies, op. 116

Capriccio. Presto energico

Intermezzo. Andante

Capriccio. Allegro passionato

Intermezzo. Adagio

Intermezzo. Andante con grazia ed intimissimo sentimento

Intermezzo. Andantino teneramente

Capriccio. Allegro agitato

Aquest concert té una durada de 60 minuts sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

Concert enregistrat i emès en directe per Catalunya Música

#piano #músicauniversal #estrenes

Poema

els meus ulls tenen forats
si hi endinso aquestes mans
m'estiro la flor
de les entranyes
el calze que té l'oracle
al seu final

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Palau de la Música Catalana Aquest Nadal, regala Palau

Mort i transfiguració de Strauss
Piemontesi, Filharmònica de Dresden & González

Requiem de Brahms
i *Lobgesang* de Mendelssohn
Orfeó Català, Balthasar Neumann & Hengelbrock

La Creació de Haydn
Cor Jove de l'Orfeó Català, OBC & Gardolińska

Passió segons sant Joan de Bach
La Capella Reial de Catalunya,
Le Concert des Nations & Savall

Rinaldo de Händel
Emőke Baráth, Carlo Vistoli & Les Accents

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi
Jeanine De Bique, Cor de Cambra del Palau
& The English Concert

Comentari

Frédéric Gevers (1923-1997) va ser un pianista i pedagog belga destacat, amb un enfocament integral de l'ensenyament musical que deixà una fonda empremta en els seus alumnes. El pianista Miquel Villalba en fou un, i avui ret homenatge al mestre amb un seguit de preludis i fantasies d'alguns dels compositors favorits de Gevers, a més d'una estrena absoluta d'un altre dels seus deixebles, Miquel Oliu.

El programa s'obre amb tres preludis corals per a orgue de J. S. Bach, dos en transcripció de Gevers, i l'altre del seu propi mestre, Wilhelm Kempff. Els *Preludis BWV 736* i *734* s'inspiren en sengles himnes luterans –el primer és un cant d'esperança escrit arran d'una epidèmia de pesta–, mentre que el *Preludi BWV 649* parteix d'una obra pròpia, escrita a Leipzig el 1725 per celebrar el Dilluns de Pasqua. La inacabada *Fantasia en Re menor, KV 397* (1782) és una de les més populars creacions per a piano sol de Mozart. Marcada pels canvis constants de tempo –fins a set en a penes cent compassos–, l'obra transmet una gran pluralitat d'emocions en el marc d'una escriptura d'absoluta llibertat formal.

Dels magistrals vint-i-quatre *Preludis per a piano* de Debussy, ens n'arriba un dels més coneguts, el *Preludi núm. 10 – La cathédrale engloutie* (La catedral submergida). Publicat dins el primer llibre (1909-1910), s'inspira en un antic mite bretó, segons el qual la catedral de la ciutat submergida d'Ys emergeix a la superfície un cop al dia i deixa sentir el so de les seves campanes. L'obra esdevé un retrat enlluernador de la ciutat perduda, tot evocant els cants dels sacerdots i el ressò llunyà de l'orgue. Al mateix temps, Debussy és homenatjat pel barceloní Miquel Oliu en la seva pròpia col·lecció de *Preludis*, que avui s'enriqueix amb el tercer quadern de la sèrie. Igual que els anteriors, els nous *Preludis* tenen com a fil conductor el misteri i el llibre de les hores de la vida monàstica medieval. El *Preludi V – Misteri del temps*, evocatiu d'aquell punt d'inflexió que és el migdia, l'hora sexta, ens proposa dues concepcions del temps: com a moment de trobada i com a moment cronològic. El *Preludi VI – Misteri del dolor*, el de l'hora nona, quan arrenca la tarda, expressa el sentiment de dolor, solitud i melangia a què ens aboca el declinar del dia.

El programa es tanca amb les *Set fantasies, op. 116*, un conjunt de set peces per a piano –tres anomenades “Capriccio” i quatre “Intermezzo”–, que Johannes Brahms va compondre l’estiu del 1892, després d’una dècada sense escriure per a aquest instrument. Creació tardorenca, introspectiva, però de gran virtuosisme i intensitat, s’hi alternen moments de pau i serenitat amb d’altres d’una agitació apassionada.

Ana María Dávila, periodista musical

Sobre els "Preludis - Llibre tercer", de Miquel Oliu

El tercer quadern de *Preludis* per a piano que s'estrena avui forma part del cicle *El Llibre d'Hores*, la sèrie completa de *Preludis* escrits en homenatge a Claude Debussy, articulada en quatre quaderns, tots en forma de díptic i amb la seva pròpia unitat interna per ser interpretats també de manera independent. El cicle està inspirat en el llibre de Rainer Maria Rilke amb el mateix nom, repassa els vuit moments del dia, de les hores canòniques, com a petit mirall de les etapes de la vida. En aquest tercer quadern, l'hora sexta i l'hora nona –el cinquè i el sisè moments del dia–, hi són evocades amb els seus dos *Preludis* corresponents: *Misteri del temps* i *Misteri del dolor*; dues peces de caràcter contrastant que aprofundeixen en l'actitud de vetlla i en el cant com a eix comú.

El *Preludi III – Misteri del temps*, la primera peça que escoltarem, s'obre amb un repic de campanes; les campanes que amb el magnetisme de la seva sonoritat, ressonància, asimultaneïtat –amb aparent desordre mètric– ens captiven i capten l'atenció en el present, en l'Ara. Aquesta sonoritat, en diferents camps harmònics i efectes de proximitat i llunyania, és la que vol evocar tota la primera part d'aquest *Preludi*, com a símbol de crida i del concepte de temps etern. La segona part neix del mateix impuls rítmic, però, en contraposició, està basada en un ambient més sec, sense ressonància, construïda a partir d'una seqüència que es va repetint, en una música més direccional que va guanyant tensió fins al punt culminant. Respon al concepte del temps cronològic en el qual fàcilment podem restar atrapats. Al final, ambdues concepcions del temps s'uneixen en un breu retorn, record llunyà, de les campanes inicials.

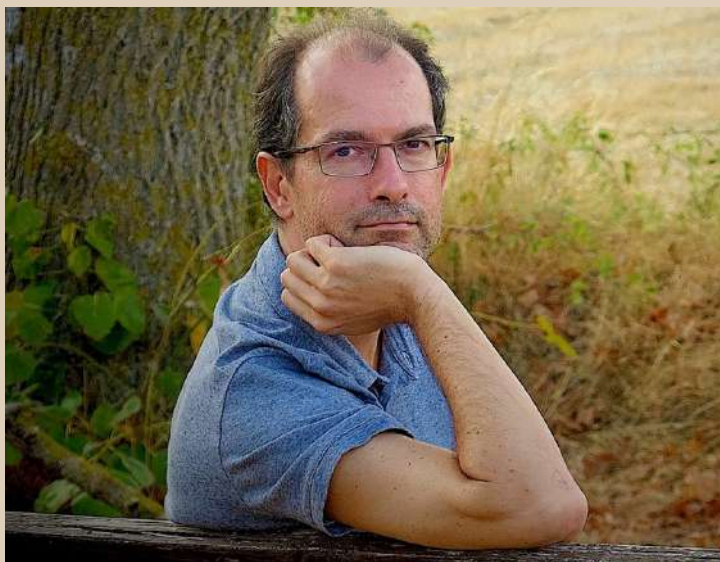
El *Preludi VI – Misteri del dolor*, de caràcter més introspectiu, íntim, està basat tot ell a partir del motiu de 2a menor descendent com a símbol del lament. S’hi pot percebre clarament aquest motiu continuat, sobre un fons harmònic estable, calmat; no és l’expressió d’un dolor incisiu o punyent, sinó viscut amb certa serenor. A la meitat i al final del *Preludi*, articulat així en dues seccions, apareix un petit element de contrast, una figuració de notes ràpides, molt més lluminosa, centellejant; neix de la idea que la solitud, la petita pèrdua de cada dia, pot ser una oportunitat per descobrir, obrir-se a allò permanent.

El quart quadern, que tanca la sèrie, està dedicat a la memòria del mestre Frédéric Gevers, a qui les coincidències han portat a dedicar-li el concert d’avui en un sentit homenatge.

Miquel Oliu

Biografia

Miquel Villalba, piano

Començà la seva formació musical a l'Escolania de Montserrat sota la tutela del pare Ireneu Segarra, amb qui realitzà gires per Europa i el Japó. Continuà els estudis a Barcelona amb Pere A. Balcells i al Conservatori Superior Municipal de Música amb Antoni Besses. Becat per diverses institucions estatals i privades, realitzà estudis de perfeccionament a Anvers (Bèlgica) amb el mestre Frédéric Gevers, que el considerava un dels pianistes més dotats de la seva generació. El seu interès per la música contemporània l'ha portat, posteriorment, a treballar amb Claude Helffer a París.

En la seva brillant trajectòria acadèmica cal destacar els premis d'honor de piano i d'acompanyament. Ha guanyat, també, nombrosos premis en concursos nacionals i internacionals de piano: Albacete, Granada, Berga, Carlet, Maria Canals (Barcelona), Eivissa, Jonge Virtuozen (Bèlgica), etc., i ha estat guardonat amb el Premi de l'Associació Catalana de Compositors i el Premi Generalitat de Catalunya.

Ha actuat en recital, amb grups de cambra i com a solista amb orquestra a Espanya, França, Bèlgica, Alemanya, el Regne Unit, Bulgària, el Brasil, Veneçuela, les Filipines i amb els directors Beat Furrer, Frank Ollu, Georges E. Octors, Ernest Martínez, Francisco de Gálvez i Juanjo Olives. La crítica l'ha descrit com un *“intèrpret curós i intel·ligent, dotat d'una tècnica precisa i flexible, i d'un so bellíssim”* («La Semaine d'Anvers», Bèlgica), amb una *“tècnica prodigiosa i mecanisme perfecte”* («El Correo de Andalucía»), com a *“pianista de dots impressionants: mestria tècnica, seguretat en els propis mitjans i exactitud interpretativa... músic de gran personalitat... un mestre”* («ABC») i *“excepcional M.Villalba”* (Jorge de Persia, «La Vanguardia»).

Pianista de gran versatilitat, el seu repertori abasta des del Renaixement fins als nostres dies i el seu suport a la música actual és avalat per nombroses dedicatòries de compositors contemporanis i per l'estrena d'obres de Benet Casablanca, Hèctor Parra, Jesús Torres i Josep Soler, entre d'altres.

La seva àmplia discografia comprèn una vintena de discos, amb obres que van de J. S. Bach a Paul Hindemith o Robert Gerhard. D'aquests, cal destacar els cinc volums de la integral pianística de Manuel Blancafort per a Naxos, aplaudida per la crítica especialitzada europea, les *Variacions Goldberg* de Bach (Aglae), l'obra completa per a piano de Francesc Civil (Ficta) o els ballets de Robert Gerhard (Ficta).

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dimecres, 24.01.24 – 19.30 h

Petit Palau

In memoriam: Kodály, Kurtág, Beethoven i
Txaikovski

Trio Fortuny:

Joel Bardolet, *violí*

Pau Codina, *violoncel*

Marc Heredia, *piano*

Z. Kodály: *Sonatina per a violoncel i piano*

G. Kurtág: “In nomine (all’ongherese)”, de *Signs, games and
messages*

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 2, op. 36* (arranjament de
Ferdinand Ries)

P. I. Txaikovski: *Trio en La menor, op. 50*

Preu: 15 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MUSICA
ORFEÓ
CATALÀ

